

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 097-0-Gž-06-000020
Brčko, 06.04.2006. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Gligorević Ruže, kao predsjednika vijeća, Kovačević Maide i Lucić Josipe, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja A.M. sina S. iz B., zastupanog po punomoćniku D.M., advokatu iz B., protiv tužene A.M.1 rođ. S. A. kćeri A.1 iz B., zastupane po punomoćniku O.M., advokatu iz B., radi razvoda braka i izdržavanja bračnog druga, odlučujući o žalbi tužene protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.209/04-II od 24.11.2005. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 06.04.2006. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tužene se odbija, pa se presude Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.209/04-II od 24.11.2005. godine u stavu dva i stavu tri izreke POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, stavom jedan usvojen je tužbeni zahtjev tužitelja, pa je razveden brak zaključen dana 19. januara 1974. godine u B. između A.M. sina S. iz B. i A.M.1 rođ. S. A. kćeri A.1 iz B., zbog ozbiljno i trajno poremećenih bračnih odnosa i prekinute bračne zajednice u dužem vremenskom periodu. Stavom dva i stavom tri izreke presude odbijen je zahtjev tužene – protivtužiteljice kojim traži da se tužitelj obaveže da na ime doprinosa za njeno izdržavanje isplaćuje mjesečno iznos od 400,00 KM, i to isplatom na ruke do 5-og u mjesecu za tekući mjesec. Stavom četiri izreke presude odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Blagovremeno izjavljenom žalbom putem punomoćnika tužena – protivtužiteljica pobija prvostepenu presudu u dijelu kojim je odbijen protivtužbeni zahtjev zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se žalba uvaži, ukine prvostepena presuda u pobijanom dijelu, te da se u tom dijelu preinači tako što će u cijelosti udovoljiti protivtužbenom zahtjevu.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Ovaj sud je prvostepenu presudu ispitao u onom dijelu u kojem se pobija žalbom, u granicama razloga navedenih u žalbi, shodno odredbi čl. 292 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH.

Odluka o protivtužbenom zahtjevu tužene koji se tiče njenog zahtjeva da se tužitelj obaveže da na ime doprinosa za njeno izdržavanje plaća mjesečno po 400 KM zasnovana je na utvrđenom činjeničnom stanju da tužena – protivtužiteljica živi u Š. sa sinom koji snosi veliki dio troškova zajedničkog domaćinstva; da ona ostvaruje stalna mjesečna primanja u iznosu od 480 CFR (oko 600 KM); tromjesečna u iznosu od 1200 CFR; da ostvaruje povremena primanja čišćenjem biroa i čuvanjem djeteta; da nije dokazala da izdvaja dodatna sredstva za zdravstveno osiguranje, niti za plaćanje medicinskih usluga zbog narušenog zdravlja. S druge strane tužitelj – protivtuženi ostvaruje stalna mjesečna primanja od 1213,00 CFR i po osnovu invalidnine iznos od 51,38 KM. Izdržava vanbračnu suprugu. Cijeneći njegove materijalne mogućnosti sud nalazi, da bi on bio u obavezi da daje tuženoj mjesečno izdržavanje kao bivšem bračnom drugu, ali obzirom da i tužena ostvaruje stalne i povremene prihode koje su joj dovoljni za život, kao i da je njihova bračna zajednica faktički prestala 2001. godine i za to vrijeme odvojenog života (više od 3 godine) ona je samostalno obezbjeđivala sredstva za vlastito izdržavanje, primjenom odredbi čl. 239 i čl. 243 Porodičnog zakona odbija tuženu sa postavljenim protivtužbenim zahtjevom.

Ne stoji tvrdnja žalbe tužene da je pobijana presuda nerazumljiva i da ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, čime da je učinjena bi bila bitna povreda parničnog postupka iz čl. 284 stav 2 tačka 12 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH.

Suprotno navodima žalbe ovaj sud cijeni da pobijana presuda sadrži razloge o svim pravno odlučnim činjenicama, da razlozi pobijane presude nisu ni međusobno protivriječni, ni protivni sadržaju dokaza provedenih tokom prvostepenog postupka, pa se pravilnost pobijane presude može valjano ispitati.

Sud je činjenično stanje utvrdio na osnovu dokaza koje su stranke predložile i koje činjenice su učinile nespornim, pa je sud cijeneći da tužena ostvaruje stalna mjesečna primanja i njihovu visinu, da je kroz duži vremenski period po prekidu bračne zajednice samostalno obezbjeđivala sredstva za svoje izdržavanje, zaključio da je materijalno obezbjeđena. Nadalje, sud je utvrdio da tužena ostvaruje i povremenu zaradu, a sudu nije pružila dokaze da je njeno zdravstveno stanje narušeno, niti da po tom osnovu ima dodatne izdatke. Eventualno, buduće smetnje i godine starosti u koje tužena ulazi ne mogu uticati na odluku suda jer sud odlučuje prema činjenicama i stanju utvrđenom u vrijeme donošenja odluke.

Materijalno pravo nije pogrešno primijenjeno na štetu tužene kada je odbijena sa protivtužbenim zahtjevom. Suprotno žalbenim razlozima prvostepeni sud je utvrdio da tužena ostvaruje stalna mjesečna primanja koja su dovoljna za život, (čl. 239 Porodičnog

zakona) da ostvaruje i dodatna primanja, te da je u dužem periodu po faktičkom prekidu bračne zajednice (više od tri godine) samostalno obezbjeđivala dovoljno sredstava za vlastito izdržavanje (čl. 243 Porodičnog zakona). I da postoji moralna obaveza tužitelja da dijelom doprinosi za izdržavanje tužene obzirom na dužinu trajanja njihovog braka, ono ne može uticati na odluku u smislu da se po tom osnovu udovolji protivtužbenom zahtjevu, pošto nisu ispunjene aktivne pretpostavke za supružansko izdržavanje.

Žalbom se ne pobija prvostepena odluka u stavu jedan izreke kojom je odlučeno da se brak parničnih stranaka razvodi, pa u tom dijelu ona ostaje neizmijenjena.

Iz navedenih razloga žalba tužene je neosnovana i kao takva primjenom odredbe čl. 295 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01, 6/02 i 11/05) odbijena.

PREDSJEDNIK VIJEĆA,

Ruža Gligorević